23 Νοεμβρίου 2019

Αρχιμ. Δανιήλ Ψωίνος: Όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης: Η αγία βιοτή του

/ Αφιερώματα / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Πολυμέσα - Multimedia

Έδωσε όλο τον εαυτό του στον Θεό. Γι’ αυτό και η ζωή του, από μικρή ηλικία, ήταν θαυμαστή, γεμάτη από γεγονότα εξαίσια.

Ομιλία με θέμα **«Όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης: Η αγία βιοτή του»**, πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Ψωίνος, της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 30 Οκτωβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Παράκληση προς τιμήν της Παναγίας Βηματάρισσας.

Τα ευλογημένα χώματα της Μικράς Ασίας, «ευθύνονται» για τον άγιο Ιάκωβο Τσαλίκη. Διότι, μέσα στην μεγάλη τους προσφορά στη Ελλάδα, συγκαταλέγονται και οι πολλοί άγιοι που ανέδειξαν τα μέρη αυτά της Μικράς Ασίας, παλαιοί και νέοι.

Οι άγιοι της Εκκλησίας μας, σημείωσε ο π. Δανιήλ, πρέπει να εμπνέουν την ζωή μας. Και για να γίνεται αυτό, χρειάζεται εμείς να το επιτρέπουμε, να μπολιάζουμε την ζωή μας με την ζωή τους, να ακολουθούμε τα χνάρια τους.

«Ο άγιος γεννήθηκε το 1920 σε μια μικρή κωμόπολη της Μ. Ασίας, στο Λιβίσι. Η οικογένεια του ζούσε εκεί κι όλα κυλούσαν ήρεμα μέχρι την ώρα που άρχισαν να συμβαίνουν τα θλιβερά γεγονότα της μικρασιατικής καταστροφής.

Ο άγιος, δύο χρονών τότε παιδάκι, με τη γιαγιά του, τη μητέρα του, τα δύο του αδέλφια, ξεριζώθηκαν κι αυτοί απ' την πατρίδα τους, και με τα καράβια της

προσφυγιάς που μετέφεραν τους Έλληνες πρόσφυγες, φτάσανε στον Πειραιά.»

Από τον Πειραιά το καράβι που μετέφερε και την οικογένειά του αγίου έφυγε για την Ιτέα, όπου από εκεί κατευθύνθηκαν σ' ένα χωριό της Άμφισσας.

Η πρόνοια του Θεού έφερε μετά από δύο χρόνια στην περιοχή όπου ζούσαν, τον πατέρα του αγίου για αναζήτηση εργασίας, ο οποίος είχε δραπετεύσει απ' τους Τούρκους, κι έτσι ξανάσμιξε με την οικογένειά του με θαυμαστό τρόπο.

Αργότερα, εγκαταστάθηκαν στην Βόρεια Εύβοια, στο χωριό Φαράκλα. Ο άγιος εκεί πήγε σχολείο και μάλιστα, είχε έφεση στα γράμματα και σε αυτό τον βοήθησε η ενασχόληση του με το ιερό αναλόγιο στην Εκκλησία. Παράλληλα με το ιερό αναλόγιο, διακονούσε και στο άγιο Βήμα.

Παρ' όλα αυτά τελείωσε μόνο το δημοτικό, γιατί η οικογένεια του είχε οικονομικές δυσκολίες κι έπρεπε να βοηθήσει τον πατέρα του στην δουλειά.

«Αγρυπνούσε προσευχόμενος. Από μικρό παιδί βίασε τον εαυτό του, δεν ευχαριστήθηκε ούτε παιχνίδι, ούτε άνεση, ούτε καλοπέραση, ούτε φαγητό, ούτε ύπνο, ούτε ξεκούραση.

Έδωσε όλο τον εαυτό του στον Θεό. Γι' αυτό και η ζωή του, από μικρή ηλικία, ήταν θαυμαστή, γεμάτη από γεγονότα εξαίσια.»

Από μικρός όμως, ήταν και φιλάσθενος. Κάποτε που αρρώστησε βαριά από κρυολόγημα, τον επισκέφτηκε σε όραμα ο άγιος Χαράλαμπος και τον θεράπευσε.

Στην κατοχή, συνέχισε ο π. Δανιήλ, πεθαίνει η μητέρα του, ενώ ο ίδιος πήγε στρατιώτης και υπηρέτησε την πατρίδα δύο χρόνια. Όταν απολύθηκε από τον στρατό, εκοιμήθη ο πατέρας του.

Αφού αποκατέστησε την αδερφή του, αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στον Θεό κι έγινε μοναχός στο μοναστήρι του Οσίου Δαυίδ, κάτω από πολλές δυσκολίες.

Αργότερα χειροτονείται Διάκονος και Ιερέας. Σαν Ιερέας δεν μένει μόνο μέσα στο μοναστήρι, αλλά εξυπηρετεί και τέσσερα χωριά.

«Καθημερινά ο άγιος Γέροντας έκανε μεγάλη άσκηση. Κάθε βράδυ διάβαζε ολόκληρο το ψαλτήρι.

Πολλές ήταν και οι θεοσημείες στη ζωή του. Είχε αποκτήσει χαρίσματα από τον Θεό. Διορατικό, προορατικό, το χάρισμα της θαυματουργίας κ.α.»

Κάθε φορά που λειτουργούσε, είχε αγίους αγγέλους συλλειτουργούς. Πολλές φορές

επίσης έβλεπε και είχε συλλειτουργό του τον όσιο Δαυίδ, με τον οποίο είχε και ιδιαίτερη σχέση.

Οι σκληρές ασκήσεις, οι μεγάλοι αγώνες, οι πολλές νηστείες κλόνισαν την υγεία του περισσότερο. Η επίπονη καθημερινή πνευματική και φιλανθρωπική διακονία, την επιδείνωσαν.

Εκοιμήθη στις 21 Νοεμβρίου 1991, ανήμερα της εορτής των Εισοδίων της Θεοτόκου. Η κηδεία του ήταν αναστάσιμη. Ο τάφος του από τότε και μέχρι σήμερα, έγινε πηγή δωρεών και θαυμάτων.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την ομιλία μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ: